

Sygn. akt XVII AmT 19/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 24 listopada 2020 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmT 19/21

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 24 listopada 2020 r., Nr (...), na podstawie art. 210 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 209 ust. 1⁽¹⁾ pkt 1 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r., poz. 2460 z późn. zm., zwanej dalej (...)), oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2019 r., poz. 256 z późn. zm., zwanej dalej „k.p.a.”), w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Zakłady (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. (zwaną dalej „Stroną”), w związku z niewywiązaniem się z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 7 Pt ust. 1 za rok sprawozdawczy 2019 nałożył na Zakłady (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. karę pieniężną, płatną do budżetu Państwa, za niewypełnienie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych Pt, tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 7 ust. 1 Pt, za rok sprawozdawczy 2019r. w wysokości 15 050,00 PLN (słownie: piętnaście tysięcy pięćdziesiąt złotych 00/100).

Od wyżej wymienionej decyzji powód – Zakłady (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. (obecnie: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.) wniósł odwołanie, zaskarżając decyzję w całości. Wniósł o wnoszę o jej uchylenie w całości, ewentualnie o jej zmianę poprzez obniżenie kary oraz o zasądzenie od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej na rzecz Strony odwołującej się kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odwołania podniósł w szczególności, że kara pieniężna w ogóle nie powinna zostać nałożona. Zgodnie z art. 81 ust. 2 ustawy z 16.04.2020r o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...) (Dz.U. 2020 poz. 659 z późn. zm.) - Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może w stanie zagrożenia epidemicznego albo w stanie epidemii odstąpić od wymierzenia kary przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w przypadku, gdy do naruszenia przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374) doszło bezpośrednio w związku z ograniczeniami wprowadzonymi w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem (...)2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem (...). Prezes UKE nie skorzystał z tej możliwości, ponieważ uznał, że w okolicznościach niniejszego przypadku nie została spełniona przesłanka określona w tym przepisie. W czasie, kiedy mijał termin na złożenie informacji sprawozdawczych, w spółce trwała walka o zachowanie zdrowia i życia pracowników. Zarząd spółki podjął szereg decyzji zmniejszających ryzyko, w tym wprowadził pracę hybrydową i zdalną. Decyzje te miały charakter pionierski, eksperymentalny i - co trzeba z całą mocą podkreślić - były spowodowane wyłącznie ogłoszonym stanem epidemii. Jednocześnie, w tamtym czasie w kraju panował chaos informacyjny. Zaniechanie pracownika wynikało również z ogólnego szumu dotyczącego zmian (przesunięć) terminów obowiązków sprawozdawczych. W przekonaniu powoda istnieje bezpośredni związek pomiędzy nieprzekazaniem sprawozdania w terminie a stanem epidemii. Ten związek polega na tym, że gdyby nie epidemia, pracownik świadczyłby pracę w siedzibie powoda. Wtedy miałby do dyspozycji łącze internetowe dostatecznej mocy, a w razie jakiegś awarii, miałby do dyspozycji służby informatyczne. Wykonując pracę z domu takich możliwości nie miał. Prawdopodobnie nie miał nawet świadomości, że narusza prawo. W poprzednich latach - kiedy epidemii nie było - takie sytuacje się nie zdarzały. Powód zawsze przekazywał Prezesowi UKE sprawozdanie w terminie.

Powód podniósł też, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z art. 189 f § 1 pkt 1 k.p.a. Zgodnie z tym przepisem, Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Kwestia zaprzestania przez Stronę naruszania prawa pozostaje poza sporem - strona rzeczone sprawozdanie złożyła. Co do drugiej przesłanki, Prezes UKE uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie można mówić o znikomej wadze naruszenia, albowiem naruszenie prawa, którego dopuścił się powód wywołuje dalekosiężne skutki. Powód podkreślił, że nie każde naruszenie prawa wywołuje dalekosiężne skutki, a tylko wykazanie takich skutków pozwalałoby uznać, że w niniejszej sprawie Organ prawidłowo nie zastosował art. 189 f ust. 1 pkt 1 k.p.a. Zaskarżona decyzja w ogóle nie odnosi się do znaczenia pojęcia "dalekosiężne skutki prawa". W przekonaniu powoda z pewnością, ani "utrudnienie w realizacji obowiązków raportowania", ani tym bardziej "możliwość zniekształcenia raportu o stanie rynku telekomunikacyjnego" nie wywołują dalekosiężnych skutków w ujęciu czasowym. Raport za 2019 rok jest jednorazowym aktem, którego znaczenie po upływie kolejnych lat sprawozdawczych będzie miał znaczenie jedynie dla statystyk i analiz historycznych. Nie wiadomo zatem, czy "utrudnienie w realizacji raportowania" i "możliwość zniekształcenia raportu" w ogóle wpływają na życie społeczne, a jeśli tak, to w jakim zakresie.

Powód zarzucił również, że zaskarżona decyzja jest wadliwa, ponieważ została wydana wbrew art. 209 ust 1a Pt. Aby nałożyć na powoda karę Prezes UKE powinien był wykazać, że przemawiają za tym następujące okoliczności: czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. Tymczasem, ani jedna z powyższych okoliczności za tym nie przemawia. Powód wskazał, że czas trwania naruszenia zaczął się bowiem po dwóch tygodniach od ogłoszenia stanu epidemii, jeden dzień po uchwaleniu ustawy z dnia 31.03.2020r. i zakończył się natychmiast po skonstatowaniu przez Stronę, że ów stan naruszenia prawa ma miejsce. W ocenie powoda twierdzenia Prezesa UKE co do tego, że zakres naruszenia prawa uzasadnia nałożenie kary są gołosłowne. Zakres ten bowiem wyznaczają tylko dwie okoliczności - "utrudnienie realizacji obowiązków raportowych" oraz "możliwość zniekształcenia raportu". Żadna z nich nie ma cech skutków naruszenia prawa, a tym samym nie może być tak kwalifikowana. "Utrudnienie realizacji obowiązków raportowych" może być rozpatrywane jedynie jako dolegliwość organizacyjna dla samego Prezesa UKE, a wobec tego, tym bardziej "możliwość zniekształcenia raportu" nie jest skutkiem naruszenia prawa.

Powód zakwestionował również dokonany przez Prezesa UKE wymiar kary. Prezes UKE oceniając możliwości finansowe Strony dokonał nieprawidłowych ustaleń, co spowodowało błędne obliczenia i w końcowym rezultacie

doprowadziło do nałożenia na powoda kary w wysokości niewspółmiernej do stopnia przewinienia. Skoro bowiem organ ustalił ponad wszelką wątpliwość, że z działalności telekomunikacyjnej powód uzyskuje przychody stanowiące (...) ogółu przychodów (tj. wynoszące (...) PLN), to - zgodnie ze stanowiskiem doktryny, które sam przywołał - powinien był wymierzyć karę przyjmując za podstawę przychód z działalności telekomunikacyjnej, a nie przychód z działalności ogólnej. W przekonaniu powoda, przyjmując właściwą podstawę wymiaru kary, to kwota stanowiąca (...) będzie wynosiła 1840,59 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset czterdzieści złotych i pięćdziesiąt dziewięć groszy). Kara w tej wysokości spełni swój cel represyjny, a także prewencyjno-wychowawczy. Ponadto, w zakresie wysokości nałożonej kary, decyzja również przepisy postępowania, a w szczególności art. 189d kpa. Wszystkie okoliczności wymienione w tym przepisie świadczą na korzyść strony.

W odpowiedzi na odwołanie, pozwany – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Zawiadomieniem z dnia 28 sierpnia 2020r., znak: (...) (doręczonym dnia 1 września 2020r.), Prezes UKE poinformował Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na Stronę kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Pt za rok sprawozdawczy 2019. W tymże piśmie, Prezes UKE wezwał Stronę do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2019 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Jednocześnie Prezes UKE poinformował Stronę o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania. Ponadto, Prezes UKE włączył do akt postępowania administracyjnego materiał dowodowy w postaci wydruku z elektronicznej bazy Centralnej Informacji KRS dot. Strony, stan na dzień 25 sierpnia 2020r. /k. 1-3 akt adm./

Pismem z dnia 25 września 2020r. (data wpływu do UKE: 30 września 2020r.), Strona przedłożyła swoje stanowisko w sprawie. W ww. piśmie Strona stwierdziła w szczególności, że Zakłady (...) Spółka Akcyjna wykonała obowiązek określony przepisem art.7 ust.1 Pt w dniu 23 września 2020r. Przekazanie danych zostało zrealizowane za pośrednictwem Platformy Usług Elektronicznych UKE. Do przedmiotowego pisma Strona dołączyła wydruk sprawozdania FO0 i FO1 wraz z urzędowym potwierdzeniem odbioru ((...)) oraz informację o wysokości przychodu za 2019r. (Rachunek zysków i strat sporządzony za okres od 01.01.2019r. do 31.12.2019r.). Strona uzasadniła, iż sprawozdanie złożono z opóźnieniem z uwagi na reorganizację pracy zatrudnionych osób z uwagi na stan epidemii. Osoba odpowiedzialna za złożenie sprawozdania z przyczyn technicznych nie przekazała poprawnie wymaganych danych, co stwierdzono dopiero po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Strona zaznaczyła również, iż na opóźnienie wpłynęły również niejasne informacje dotyczące przesunięć terminów obowiązków sprawozdawczych i walnych zebrań w spółkach i organizacjach pozarządowych. Strona wniosła o nienakładanie kary, z uwagi na trudną sytuację finansową spółki. Wskazała, że we wrześniu 2020 r. przejęła Odlewnię (...) Sp. z o.o., znajdującą się w restrukturyzacji. Po połączeniu spółek Strona zatrudnia 145 pracowników, ponosi również zwiększone koszty związane z unowocześnieniem parku maszynowego. W ocenie Spółki, nałożenie przez Prezesa UKE kary pieniężnej w niniejszym postępowaniu zaburzy procesy inwestycyjne i wpłynie na zatrudnienie. /k. 16-19 akt adm./

Przychodów strony za 2019 r. wyniosły (...) zł, w tym z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej wyniosły: (...) PLN. /k. 20, 21-26 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Strony nie wystąpiły o przeprowadzenie rozprawy, natomiast rozpoznanie sprawy na rozprawie nie było konieczne, wobec czego wystąpiły podstawy rozstrzygnięcia sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 209 ust. 1⁽¹⁾ pkt 1 – ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2019r. poz. 2460 ze zm., dalej: „Pt”), Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe.

Treść art. 209 ust. 1¹ pkt 1 Pt dotyczy niewypełniania obowiązku udzielania informacji oraz dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą. Przedmiotowy obowiązek został przez ustawodawcę nałożony na podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji. Jednym z nich jest obowiązek sprawozdawczy, określony przepisem art. 7 ust. 1. Pt, zgodnie z którym przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca. Istotnie, zasadnie przyjął pozwany, że wskazany wyżej obowiązek sprawozdawczy wynikający z art. 7 ust. 1 Pt obowiązuje każdego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, że strona powodowa, jako przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego Przez Prezesa UKE pod numerem 351, był zobowiązany do przedłożenia we właściwym terminie danych wymaganych w art. 7 ust. 1 Pt za rok sprawozdawczy 2019, tj. danych, dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. Strona przedłożyła dane wymagane zgodnie z art. 7 ust. 1 Pt za rok 2019, za pośrednictwem PUE UKE dopiero w dniu 23 września 2020r., czyli po terminie wynikającym z art. 7 ust. 1 Pt. Zasadnie przyjął Prezes UKE w treści zaskarżonej decyzji, że w 2020 r. ustawowy termin nie został przesunięty. Natomiast zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2 (Dz. U. z 2020 r. poz. 695, z późn. zm.), Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej nie wszczyna postępowania w sprawie wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, jeżeli podmiot zobowiązany do wykonania obowiązku, o którym mowa m.in. w art. 7 Pt, wykona ten obowiązek za rok 2019 po dniu 31 marca 2020 r., jednak nie później niż do dnia 30 kwietnia 2020 r. Zgodnie z ust. 2 ww. przepisu, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może w stanie zagrożenia epidemicznego albo w stanie epidemii odstąpić od wymierzenia kary przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w przypadku, gdy do naruszenia przepisów Pt doszło bezpośrednio w związku z ograniczeniami wprowadzonymi w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem (...)2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem ((...)19).

W świetle powyższego oraz w nawiązaniu do argumentacji powoda podniesionej w treści odwołania, brak było podstaw do przyjęcia, że posiadanie przez pracownika zobowiązanego do składania sprawozdań, wolnego łącza internetowego w miejscu świadczenia pracy zdalnej, było bezpośrednio związane z ograniczeniami wprowadzonymi w czasie epidemii. Ponadto, podkreślić tu należy, że podmiotem zobowiązanym do wykonania obowiązku sprawozdawczego, jak już wyżej wskazano, był przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego Przez Prezesa UKE – czyli powodowa spółka, nie zaś jej pracownik. W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że gdy chodzi o tzw. profesjonalistów, czyli, jak w przypadku powoda – przedsiębiorcy prowadzącego na własny rachunek działalność gospodarczą, spoczywa na nim obowiązek znajomości przepisów prawnych i dołożenia należytej

staranności w zakresie jej prowadzenia. Powód zatem jako podmiot profesjonalny, wpisany do przedmiotowego rejestru powinien był podjąć odpowiednie kroki, w celu zapewnienia bieżącego monitorowania obowiązków powoda wynikających z bieżących regulacji prawnych, dotyczących jego działalności w przedmiotowym okresie. Bezsorna była zaś okoliczność, że powód podjął działania w celu wypełnienia swego obowiązku sprawozdawczego dopiero w dniu 23 września 2020 roku, czyli po dniu otrzymania zawiadomienia o wszczęciu przedmiotowego postępowania administracyjnego (doręczonego w dniu 1 września 2020 roku), co w konsekwencji wpłynęło na znaczne przekroczenie terminu do przekazania sprawozdania za rok sprawozdawczy 2019. Tym samym, brak jest możliwości uniknięcia przez spółkę odpowiedzialności z tytułu popełnienia deliktu administracyjnego, w zależności od stanu świadomości pracowników spółki co do zakresu ustawowych obowiązków spółki, czy też dostępności do szybkiego łącza internetowego w odpowiednim okresie.

Wobec tego, należało uznać, że powód dopuścił się naruszenia przepisu art. 7 ust. 1 Pt poprzez nieprzekazanie wskazanego sprawozdania w ustawowym terminie. W konsekwencji, przedmiotowe naruszenie wypełnia dyspozycję art. 209 ust. 1¹ pkt 1 Pt.

W dalszej kolejności powód podniósł zarzut naruszenia art. 189 f ust. 1 pkt 1 k.p.a. Zgodnie z art. 189f § 1 pkt k.p.a. organ administracji publicznej ma obowiązek odstąpić od nałożenia kary, w sytuacji gdy naruszenie prawa ma znikomą wagę i jednocześnie strona zaprzestała naruszania prawa.

Jak już wyżej wskazano, w treści 209 ust. 1¹ pkt 1 Pt jest mowa o niewypełnieniu obowiązku udzielania informacji lub dostarczenia dokumentów przewidzianych ustawą. Podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji są często obarczone przez ustawę - Prawo telekomunikacyjne obowiązkiem udzielania Prezesowi UKE stosownych informacji lub przedstawiania odpowiednich dokumentów. Informacje te i dokumenty są wykorzystywane przez Prezesa UKE przed podejmowaniem decyzji dotyczących rynku telekomunikacyjnego. (zob. M. Rogalski, Komentarz do art. 209 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, System Informacji Prawnej LEX). Warto też zauważyć, że przedmiotowy obowiązek wynikał z mocy samego prawa, a co za tym idzie, waga i znaczenie przedmiotowych informacji nie podlega ocenie powoda, jako adresata tej normy. W oparciu o powyższe należy podkreślić, że naruszenie przez przedsiębiorcę art. 7 ust. 1 Pt niewątpliwie utrudniło Prezesowi UKE realizację nałożonych na niego zadań. Z uwagi na niewypełnienie przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku, Prezes UKE nie był w posiadaniu informacji, które w sposób racjonalny i rzetelny umożliwiają dokonanie oceny aktualnego stanu rynku telekomunikacyjnego. Dlatego tak istotne jest, aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Jak słusznie zauważył pozwany w odpowiedzi na odwołanie, powód złożył sprawozdanie za 2019 rok dopiero w dniu 23 września 2020 roku, natomiast raport o stanie rynku telekomunikacyjnego wydawany jest do 30 czerwca każdego roku w oparciu o dane za rok poprzedni, nieprzekazanie danych w terminie określonym w art. 7 ust. 1 Pt wpływa zatem przede wszystkim na kompletność oraz rzetelność raportu. Pozwany podniósł, że ponieważ raport przygotowywany jest w relatywnie krótkim terminie, między 1 kwietnia a 30 czerwca, z tego względu nieprzekazanie danych, a nawet przekazanie danych, ale ze znacznym opóźnieniem, uniemożliwia ich późniejsze uwzględnienie w raporcie o stanie rynku telekomunikacyjnego wydawanego przez Prezesa UKE, przez co raport może okazać się niekompletny, a w związku z tym nieodzwierciedlający rzeczywistego stanu rynku telekomunikacyjnego w Polsce. Wobec powyższego, w przekonaniu Sądu, niezrozumiała jest dokonana przez powoda ocena zasadności realizacji przedmiotowego obowiązku, w którego przekonaniu, przedmiotowe informacje za 2019 roku mają jedynie walor historyczny. Wobec powyższego nie można było przyjąć, że waga naruszenia jest znikoma, a tym samym, aby zaistniała przesłanka naruszenia prawa o znikomej wadze, co wykluczyło możliwość zastosowania instytucji odstąpienia kary.

Powód zarzucił również, że zaskarżona decyzja jest wadliwa, ponieważ została wydana wbrew art. 209 ust 1a Pt. Aby nałożyć na powoda karę Prezes UKE powinien był wykazać, że przemawiają za tym następujące okoliczności: czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. Tymczasem, ani jedna z powyższych okoliczności za tym nie przemawia.

Należy tu wskazać, że z uwagi na przedstawione wyżej skutki niezłożenia przez powoda sprawozdania oraz konsekwencje tegoż w postaci niekompletnego raportu Prezesa UKE, nie można w niniejszej sprawie przyjąć, aby

można było dokonać „naprawienia” tej szkody. Istotnie bowiem, naruszenie stanowiło niewypełnienie przez powoda obowiązku o charakterze publicznoprawnym. Ponadto jak już wyżej wskazano, czas trwania naruszenia był znaczny. Z tych względu zasadnie przyjął pozwany, że mając na względzie treść art. 209 ust 1a Pt. nie był uprawniony do odstąpienia od nałożenia kary.

Powód zakwestionował również wysokość kary pieniężnej. Zgodnie z treścią art. 210 ust. 1 Pt, kary pieniężne, o których mowa w art. 209 ust. 1 i 1¹, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Zgodnie natomiast z ust. 2, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Wysokość kary pieniężnej, określona w art. 210 ust. 1 Pt wynosi do 3% przychodu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Strona powodowa wykazała wielkość przychodów za 2019 rok, wynoszącą (...). Wobec tego Prezes UKE mógł nałożyć na powoda karę pieniężną w maksymalnej wysokości, tj. (...) zł. Jak wynika z treści złożonego przez powoda w toku postępowania administracyjnego formularza oo, przychody powoda z działalności telekomunikacyjnej wyniosły (...) zł. W przekonaniu powoda, mając na względzie stanowisko doktryny, podstawą do ustalenia kary pieniężnej powinna być jedynie wartość przychodów z działalności telekomunikacyjnej. Należy tu wskazać, że zgodnie z treścią normy art. 210 ust. 1 Pt podstawą do nałożenia kary pieniężnej wartość przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, nie zaś wartość jedynie z działalności telekomunikacyjnej. Istotnie, Sąd podziela stanowisko doktryny, że: „w przypadku podmiotów prowadzących różne rodzaje działalności gospodarczej i uzyskujących przychody inne niż przychody związane z działalnością telekomunikacyjną, przychód stanowiący podstawę wymiaru kary pieniężnej może pozostawać w znacznej dysproporcji do zakresu prowadzonej działalności telekomunikacyjnej. Okoliczność ta powinna być brana pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary.”(S. Piątek Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, Warszawa 2019, Wyd. 4, Legalis). Jednakże, w niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że nałożona na powoda kara w wysokości 15.050,00 zł pozostaje w znacznej dysproporcji do zakresu prowadzonej działalności telekomunikacyjnej, gdyż przychód powoda z działalności telekomunikacyjnej wynosił (...) zł. Po uwzględnieniu pozostałych okoliczności niniejszej sprawy oraz w myśl art. 210 ust. 2 Pt, zgodnie z którym Prezes UKE przy wymiarze kary uwzględnił prawidłowo zakres naruszenia (o czym wyżej była już mowa) i dotychczasową działalność powoda tj. brak jej wcześniejszej karalności, zasadnie Prezes UKE nałożył na powoda karę w wysokości 15.050,00 zł. Zdaniem Sądu, pozwany dokonał słusznej oceny okoliczności wpływających na wymiar kary. Ustalił bowiem karę w wysokości adekwatnej do zakresu naruszenia, a jednocześnie relatywnie niską w stosunku do górnej granicy ustawowego progu, z uwzględnieniem jej funkcji represyjnej i zapobiegawczej.

Należało zatem przyjąć, iż kara w powyższej wysokości będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem. Tym samym nieuzasadniony był wniosek powoda o zmniejszenie nałożonej kary do wysokości: 1.840,59 zł, gdyż wymiar kary w takiej wysokości w przypadku powoda miałby charakter „symboliczny”. Kara w tej wysokości byłaby nieadekwatna względem powoda do zakresu stwierdzonego naruszenia, zważywszy przy tym na okoliczność, że kara powinna również spełniać swoje cele prewencyjne.

W świetle powyższego przyjąć należało, iż strona powodowa nie wykazała w niniejszym postępowaniu, aby pozwany przy wymiarze kary dopuścił się jakichkolwiek naruszeń wytycznych wskazanych przy wymiarze kary przez ustawodawcę, o których mowa w treści art. 210 ust. 1 i 2 Pt, a tym samym, aby Prezes UKE naruszył treść art. 189 d k.p.a.

Reasumując powyższe rozważania, zdaniem Sądu Okręgowego, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Mając to na względzie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sędzia SO Jolanta Stasińska